

FUNCȚIONARUL DESTINULUI de Horia Gârbea • THEATRUM MUNDI • Regia și ilustrația muzicală: Vasile Nedelcu • Scenografia: Doru Zamfir • Mișcarea scenică: Varvara Ștefănescu • Distribuția: Silvia Codreanu (Cleo), Cristian Moțiu (Fred), Lia Bugnar (Străinul).

Destinul Funcționarului...

Faptul că Theatrum Mundi, sub conducerea lui Ion Cocora, își asumă o "zonă de risc" mizând pe piese ale tinerilor dramaturgi este lăudabil în sine și binevenit în general, cu condiția ca, măcar din când în când, să apară câte un norocos al loteriei "riști și câștigi" în brațele căruia soarta, bătrâna prostituată, să-și arunce cu nonșalanță jartiera succesului. Speram că acest lucru se va întâmpla cu Horia Gârbea, scriitor prolific și polivalent, care a dobândit rapid recunoaștere și premii în toate "probele" literare unde și-a încercat condeiul: poezie, proză, teatru, publicistică. Din păcate, **Funcționarul destinului**, una dintre piesele sale mai vechi, plăcută la lectură, dar nu atât de plină de dinamism și vervă a replicii cum sunt cele ulterioare (*Doamna Bovary sunt ceilalți*, *Pescărușul din livada de vișini*, *Cine l-a ucis pe Marx?* etc.) n-a fost lozul său câștigător. Poate că, în condițiile unor așteptări mai modeste, eșecul **Funcționarului...** ar fi putut trece drept un semisucces al zonei de risc. Nu e însă cazul lui Horia Gârbea, care a semnat traduceri & dramatizările & adaptările pentru producții de vârf ale stagiunilor trecute, *Iluzia comică* fiind probabil exemplul cel mai grăitor. Regizorul Vasile Nedelcu a încercat să dezvolte pe verticală, să accentueze dimensiunea metafizică a unei prea-cunoscute povești conjugale, cu recuzita ei de nevroze, certuri, șicane, rutină, plictiseli și evadări adulterose. Ambiguitatea introdusă de dramaturg prin apariția celui de-al treilea perso-

naj – care poate fi doar un caragialian amant al amantei sau un înger bugetar trimis să rezolve dramoleta cuplului – este sporită prin distribuirea unei actrițe (Lia Bugnar). Planează astfel o sexualitate incertă asupra nou-sositului și se sugerează un triumf amoros ce se poate roti la infinit, ca o simpatie jucărie a sorții. Scenografia lui Doru Zamfir e centrată pe o cadă de baie deasupra căreia se află o colivie, aici fiind spațiul simbolic de prizonierat onirico-domestico-erotic al soției (Silvia Codreanu). Un paravan separă interiorul familial de exteriorul social, soțul (Cristian Moțiu) venind de fiecare dată "de după", din afară, ca în niște duble cinematografice ale unor scene cotidiene. Deși putem construi un

extratext incitant pe pre-textul spectacolului, miza producției nu a fost atinsă. Actorii nu fac față decalajului dintre situațiile dramatice, nu foarte speciale în esență, și supralicitarea lor scenică, șarjând de cele mai multe ori, cum face Cristian Moțiu, obligându-și partenera să pluseze și ea. În minus, Lia Bugnar e doar o prezență ștearsă care nu reușește să aducă necesara aură de mister – "balast" obligatoriu al unui purtător de cuvânt al ursitei/fatalității. Degeaba Silvia Codreanu face risipă de vervă actricească pe scena prea îndepărtată de public, spectacolul nu trece rampa, oricât am dori-o, și noi, și autorii lui.

Saviana Stănescu

Fericirea și nefericirea de a fi actor

Revelația spectacolului coupé Cehov cu *Ursul și Cântecul lebedei* o constituie fantezia regizorului Bogdan Cristian Drăgan, care ne-a cucerit și în recitalul actriței Natașa Raab cu *Nașterea* de Constantin Voiculescu. Bogdan Cristian Drăgan, născut în 1956, este

URSUL și CÂNTECUL LEBEDEI, spectacol-coupé pe texte de A.P. Cehov • TEATRUL NAȚIONAL din CRAIOVA • Data reprezentației: 29 decembrie 1999 • Regia: Bogdan Cristian Drăgan • Scenografia: Lia Dogaru • Distribuția: Anca Dinu (Elena Ivanovna Popova), Ion Colan (Grigori Stepanovici Smirnov), Valeriu Dogaru (Luka), Marian Politic (Nikolai Mihailovici), Vasile Cosma (Vasili Vasilici Svetlovidov), Lucian Albanezu (Nikita Ivanici).